

Skatteministeren brugte det argument, at hvis man går ind for en eller flere af de tre modeller, der er skitseret, er der nogle, der vil komme i klemme, fordi der efter skatteministerens mening kan ske det, at nogle reelle landbrug bliver omvurderet og kommer økonomisk i klemme, og andre, som ikke bliver vurderet, også kommer økonomisk i klemme. Jeg synes, det er et dårligt argument, skatteministeren møder op med her i Folketingssalen, for sagen er jo, at hvis myndighederne foretager en omvurdering, og borgeren klager, sker der en fornyet behandling. Der er jo ingen automatik i de ting, og det er i hvert fald ikke vores opfattelse, at der skal være det, så det skrækszenario, som skatteministeren tegnede om disse tusinder af ejendomme og beboere, der kunne komme i klemme, forestiller vi os bestemt ikke bliver tilfældet.

Til gengæld var skatteministeren også inde på det forhold, at der ofte hører væsentlig mere jord til et nedlagt husmandssted end til et traditionelt parcelhus. Det er jo en rigtig iagttagelse, og skulle regeringen være moden til at komme med et forslag, som betyder, at man foretager en anden skatteberegning end i dag, er det selvfølgelig en god idé, som vi bør arbejde videre med.

Men der er fortsat nogle problemer, som ændringer vedrørende grundarealerne ikke kan løse, og det er de problemer, som Venstres ordfører, fru Mariann Fischer Boel, ganske rigtigt gjorde opmærksom på, nemlig bopælspligten og det forhold, at landbrugsloven fortsat gælder for den pågældende ejendom, selv om den skattemæssigt bliver betragtet som et parcelhus. Derfor bliver skatteministeren nødt til på et eller andet tidspunkt at spise en økologisk gulerod sammen med fødevarerministeren og finde ud af, om det er den ene eller den anden bestemmelse, der skal være gældende, for i øjeblikket bliver de mennesker, der er tale om, ramt to gange. Først bliver de ramt af en bopælspligt, som gør, at de skal bebo ejendommen, og af en landbrugspligt, som giver en masse restriktive regler for, hvad de må bruge jorden til osv., og derefter bliver de ramt af skatteministeren med et krav om betaling af ejendomsskatter osv., som om det var et traditionelt parcelhus. Begge dele kan ikke være rigtige på samme tid, og derfor bør det være sådan, at man foretager en afklaring: Enten-eller.

Vores opfattelse er selvfølgelig, at de pågældende personer skal have mulighed for at drive disse små kald, de hobbylandbrug eller de små

økologiske landbrug, så vi – som Kristeligt Folkepartis ordfører, hr. Kofod-Svendsen, netop var inde på – kan sikre, at der ude omkring i landområderne, i de små landsbyer er en fortsat beboelse. Det er jo et problem, som gang på gang bliver taget frem her fra talerstolen, og når de forskellige foreninger osv. i områderne holder deres årsmøder, går alle politikere på talerstolen og erklærer, at det må der sandelig gøres noget ved. Men hvis en familie er parat til at flytte med børnene ud fra stenbroen og have et par høns gående og dyrke fire rækker økologiske gulerødder for at få økonomien til at hænge sammen, kan det ikke nytte noget, at de i et så kraftigt omfang bliver straffet af skattemyndighederne.

Sidste gang, vi havde forslaget til første behandling, fremførte ikke mindst SF og til dels også Enhedslisten det rigtige synspunkt, som Fremskridtspartiet fuldstændig står bag, at vi ikke skal lave en lovgivning, der kan misbruges til, at herregårde og alt muligt andet lige pludselig skal vurderes efter bondegårdsreglen. Her efterlyste jeg nogle konkrete forslag til, hvilke værneregler der skal være, men der var tavshed fra både SF's og Enhedslistens side.

Jeg kan ikke forstå, at SF er så passive i denne sag, for mange af de mennesker er jo i virkeligheden SF's kernevælgere. Den sag, jeg kæmper for med forslaget her, er en sag for SF's kernevælgere. Det er ikke Fremskridtspartiets vælgere, der bor og dyrker økologiske gulerødder i de nedlagte husmandssteder, og derfor undrer det mig, at SF ikke med det netværk, SF jo trods alt har, er i stand til at komme med kvalificerede bud på, hvordan værnereglerne skal være.

De forslag fra bilag 5 fra sidste behandling, der blev kommenteret af skatteministeren og er nævnt i bemærkningerne, er nogle værneregler, som Fremskridtspartiet forsøgte at formulere. Men hvis ikke de er formuleret korrekt, hvis skatteministeren forventer, at de giver administrativt kaos eller tilsvarende, må jeg nødvendigvis holde spejlet op for skatteministeren og SF's ordfører og spørge, hvad det så er der skal til, for det er jo lidt fattigt at stå og erklære, at der er nogle problemer uden så at være i stand til at komme med et kvalificeret bud på, hvordan de bliver løst.

Jeg er enig med SF's ordfører, hr. Aage Frandsen, i, at det vil være klogt at tage tingene i to tempi. Der er løsningsmuligheder, som allerede ligger klar i skrivebordsskufferne ovre